

Boj o přežití a expanzivní snaha dominovat jsou naprosto přirozenou vlastností všeho živého. Mnozí živí tvorové se za tímto účelem organizují do hierarchizovaných skupin. U hmyzu je tento princip kódován už před zrozením jedince. Vymezení práv se děje vždy pomocí násilí, a nebo pomocí hrozby násilí. V přírodě je pomocí násilí a jeho hrozby určován přístup k potravě, právo být na nějakém teritoriu, případně právo množit se.

Člověk uplatňování násilí a jeho hrozby zdokonalil a transformoval ho do právního a mocenského systému.

Specializace lidských činností integrovaná v dělbě práce deleguje výkon násilí a hrozby násilím na různé úřady a instituce.

Politický systém následně určuje co lidé dělat mohou, co nemohou a co musí. Právo na život je v individuálním měřítku zajištěno zákonem, který uplatňuje policie a soudy. Stejně tak je udržováno individuální právo na majetek. Nebýt hrozby násilí (vězení a jiné tresty), musel by svůj majetek a život hájit každý samostatně. Množství krádeží a vražd je přímo úměrné účinnosti a reálnosti společností organizované hrozby. Nečinnost policie, či liknavost a zkorumpovatelnost soudů snižuje ochranu těchto základních práv, kvůli níž byly zmíněné instituce zřízeny.

Státní systém však činnost „násilím hrozících“ institucí různě rozšířil a rozšiřuje. Výběr daní je samozřejmostí, primárně sloužil k financování institucí chránících práva těch, kteří stát platí. Lidé, kteří stát původně potřebovali pro svoji ochranu, nad ním ztratili kontrolu. Dnes už jsou daně určovány na základě subjektivních potřeb státního aparátu. Ten také určuje i další práva a nepráva, jejichž respektování hrozbou násilí vynucuje.

Lidé se tak postupně stávají nesvéprávným stádem, kterému musí být určeno co nesmí konzumovat, co nesmí říkat a psát, co nesmí a musí dělat. Stále více se rozšiřuje uplatňování práv, která od státu žádají ti kteří jej neplatí. Stát stále více rozdává a přiděluje zdroje těm, kteří udržují politiky a příslušný aparát u moci (korumpující bohatí a sociálně slabé masy neschopných). Ostatní nutí pod hrozbou násilí, aby platili co jim stát určí, případně je donutí k odevzdání majetku.

Současný stát se postupně stává stále více nástrojem parazitů, kteří si ve státě uplatňované hrozbě násilí našli svůj způsob přežití a expanze.